

Előfizetési ár:

Helyben, házhoz hordva:
 Negyedévre . . . 2 korona.
 Félévre . . . . . 4 korona.

Vidékre postán küldve:
 Negyedévre . . 3 kor. 50 fill.
 Félévre . . . . 7 kor. - fill.

Egyes szám ára 2 fillér.

KECSKEMÉTI LAPOK

(KECSKEMÉTI FRISS UJSÁG)

Megjelen minden nap,
 hétfő és
 ünneputáni nap kivételével.

Szerkesztőség és kiadó-
 hivatal:

Budainagy-útcza 151. szám,
 hova a lap szállási és anyagi
 részére vonatkozó összes
 dolgok intézendők.

FÜGGETLEN POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP

Telefon: 141. szám.

Felolós szerkesztő: DR. JOÓ GYULA.

Kiadja: a Nyomda-Részvénytársaság.

Főmunkatárs: HAJDÚ JÓZSEF.

Aratás.

Az idej kedvezőtlen időjárás következtében pár nappal az egész országban megkésett az aratás. A gyönyörű Tisza—Duna közén már más években ilyenkor aranykalászkodtól duzzadó keresztekől tarkított a tarló s ma még nagyrészen lábön áll a vetés. A hideg tavaszi idő s hűvös esőzés kissé elodázta az aratási munkálatok megkezdését. Pedig hányan várnak rá? Hány ember nézi a sárguló mezők aranykalászeit örömmel s reménnyel, mert lesz kenyere, lesz miből vetnie a jövő évre és lesz miből el is adnia, hogy a földet, háztartást terhelő kiadásokat elviselhesse.

Nincs szebb foglalkozás a teljes szabadsággal összekötött gazdálkodásnál, ha kedvező időjárás mellett bő termés fizeti meg a gazda fáradozásait. Nem képzelhető nagyobb csapás, mintha elemi csapások teszik tönkre a föld barázdáinak terméseit. Ilyenkor a gazda a legnagyobb zavarba jut, annyi zaklatásnak van kitéve, hogy megunja szép, bár terhes foglalkozását.

A természet szépségében gyönyörködő, a bő aratás áldásaiban reménykedő ember előtt alig lehet szebb látvány, mint midőn a sárguló gabona tengernyi kalásza az áldásos tehertől alahajolva várják az arató kaszáját. Avagy nem teljes érzületével örülhet-e a gazda, midőn sűrű gabonakeresztek vonultak learatott barázdák felett? . . . Bizony, bizony a gazdálkodás legigazibb koronája a jó, a vig, az áldásos aratás.

Ilyenkor megtelnek a szérők, a kamarák, de jól lakik azon éhező is, aki nem vetett és így nem is arat.

Vidékünkön jó középtermésnek mutatkozik az aratás. Ha Isten még csapást nem bocsát a megmutatott termésre, meg lehetünk elégedve verejtekes munkánk gyümölcsével; de hány vidék van olyan, ahol fagy, jégese és más elemi csapások tették tönkre a kedvező aratással biztató termést?!

Midőn nálunk jó középtermés mellett indul meg az aratás, sok helyen annyit sem szednek össze a jégverte, vagy fagyás által látogatott táblákról, mint a mennyit elvetett az aggó gazda. Miből, honnan tartják fenn magukat az ilyen családok; miből, honnan fedezik azon sok kiadást, melyet a termés árából kellett volna kiegyenlíteni? Nehéz kérdések ezek, melyekre az eladósodás, a végrehajtó dobjának megperdülése, sok nélkülözés lesz a válasz.

De gyakori eset, hogy sok gazda nem örül az aratásnak még akkor sem, midőn a szorgalmas, a tapasztalt gazdának fáradsága jó eredménnyel van jutalmazva. Igen, sok gazda csak azért gazda, mert földmiveléssel foglalkozik. A föld olyan, mint a gyermek, folytonos gondozást igényel. Az olyan gazda, aki rosszul munkálja sovány földjét; a ki ocsut vet, gazt arat: bizonyára nem örülhet úgy az aratásnak, mint aki okszerűen munkálja a maga jól termő földjét.

De nem örül az aratásnak az olyan gazda sem, aki termésének más tartja a zsákot; aki jóval aratás előtt eladta a rearénybeli termést. Mily sokan vannak pedig, akik az uzsorások markába kerültek, azon uzsorásokba, akik lesik, hogy a gazda lemunkálja a termést, azonnal éhes piócaként törnek az áldozatra, hogy utoisó szemig elrabolják azt, amit a Gondviselés megadott. Az ilyen emberekre nem lehet örvendetes az aratás; mert ha a gazda termel, de nem magának, hanem az uzsorások, a piaci alkuszok zsebének megtöltésére termel, akkor vajmi kevés öröm van még a legjobb termésben is. De azért általában véve mégis örvendetes körülmény az, ha a gazdálkodók fáradozásait bő termés jutalmazza. Jó aratás után nem csak gondoktól, sok zaklatástól menekül meg a gazda, ha van miből fizetésbeli kötelességeinek eleget tenni, de a termelés áldása kiterjed mások boldogítására is. Ha a gazdának pénze van, jut belőle az iparosnak, kereskedőnek. Az iparosnak, kereskedőnek. Az ipar, kereskedelem csak akkor szabadul fel a pangás nyúga alól, ha a termésnek árából költsékező gazdálkodó bevásárlásokat, megrendeléseket tehet. Nem lehet azt leírni, mennyi előny van annak, ha a gazdának módjában áll sorsához képest költsékeznit. Ezért örülünk mindnyájan annak, hogy ez idej aratás vidékünk jó középtermést mutat.

Kenyér, levegő, víz nélkül az ember nem élhet. Ha a gazda jól arat, a koronás főtől le az utolsó kunyhó lakosáig mindenki örülhet, mert van kenyere, amire nagy szüksége van.

Ha jó a termés, boldogul a gazda, jobban szerezhet a más foglalkozású és jut annak is, aki nem képes dolga után sem elegendő kenyeret szerezni.

Ki mondja ezek után, hogy nem minden emberre igazi áldás, hogy jó aratással van megfizetve annyi verejtekes fáradság?

Örülünk most is a közepes aratásnak. Örülünk, pedig még sok vesztélynek van kitéve azon gabona, melynek learatása csak most veszi kezdetét. Ay emberek milliói sóhajtoznak azért, hogy a Gondviselés őrizze meg valami csapástól a termést, melyet csak akkor mondhatunk magunkénak, ha a termést teljesen letakarítottuk, kamaránkban elhelyeztük, melyet, hirtelen jött zivataros jégverés pillanat alatt tönkre tehet.

Komolyabb kiképzést iparosainknak.

Nemcsak másfelé, de nálunk Kecskeméten is gyakori a panasz, hogy sok az iparos, nagy a verseny s alig van már a kisiparosnak tere a megélhetésre. Tény, hogy nálunk nehéz a kisiparos sorsa; de az is tény, hogy helyzetüket nem számuk nagysága okozza, mert az ország még jóval több iparosnak is tudni fog tisztességes megélhetést biztosítani; hanem igenis a baj abban gyökerezett, hogy más nemzetek fejlődötterbb iparával szemben sikerrel fel nem vehette volna a versenyt. Nekünk egész a legújabb időkig alig voltak szakképzett ipari munkásaink. Sőt iparosaink műveltsége még nemrég is alig terjedt tovább a köteles elemi iskolai műveltségnél.

Csak az újabb időben fordítottak nagyobb gondot iparosaink kiképzésére. S ennek a javára kell betudnunk, hogy a magyar ipar az utolsó időben nagyobb lendületet vett. De még mindig tapasztaljuk azt is, hogy még mindig szorít bennünket az importált ipartermékek sokasága és sok tekintetben indokolatlan az iparosok feljajdulása, ha mégis a külföldi portékát vesszük s nem a hazait. Miért? Azért, mert nem egy iparcikk van, melyet hazai iparosaink nem tudnak előállítani, vagy ha tudják, nagyon mögötte áll a külföldinek.

S hogy az ezen téren mutatkozó hiányokon segítsünk, országszerte megindult a mozgalom iparkiallitásokat rendezni s éppen az utóbbi időben több helyütt rendeztetek ilyenek.

Ha ezen országos mozgalmakat és törekvéseket bíráljuk, úgy tűnek ezek elő, mint egy nagy épület emeleteinek szüntelen és megfeszített erővel való tartozása, folyton javítjuk, foltozzuk az emeleteket; nagy és elismerésreméltó igyekezettel azon vagyunk, hogy nagy épületünk emeletei legyenek szépek, csinosak, tartósak, versenyképesek — és minden igyekezetünk dacára — folyton azt vesszük észre, hogy nem bírjuk a külföldet teljességgel elérni; nem bírunk a nyugati művelt iparállamokkal lépést tartani, még kevésbbé azokat tulszár-

nyalni. Hát hol van a hiba? Mit tevék legyünk? A hiba ott van, hogy rozoga alapra építünk. Iparépületünk fundamentuma inog; ezt kell első sorban megerősíteni s merjük állítani, hogy míg ezen nem segítünk, a mostanában forszírozott iparkiallitásokkal sem fogunk célt érni.

Melyek hát iparépületeink fundamentumai? Feleletünk egy szó: iparostanoncaink. — Ezeket kell nevelni, jobban mondva ezekből kell nevelnünk olyan iparosnemzedéket, mely a műveltség összes atributumaival lépjen ki az életbe, ismerje a külföldet és legyen széles látóköre! Az az, a mi mai iparosainknál hiányzik. Százával ismerjük azon iparosok számát, akiknél meg van a szorgalom és igyekezet, de alacsony műveltségénél fogva nem bír érvényesülni. A száz közül csak egy példa. Állítólag híres a szegedi halbicska! Hát híresnek híres, de meddig terjedt a híre? Ne kutassuk, messze állunk mi, még Scheffeldtől és Szollingentől. Álljunk szóba egy magyar késesterrel és váltsunk szót egy angol iparos társával és nyomban látni fogjuk a nagy különbséget. Az angol művelt, tanult, világlátott, nagy üzleti összeköttetésekkel bíró iparos, amit alapképzettségének köszönhet. A mieinknek látóköre pedig az ipartársulatokon túl nem terjed. Iparosainkat tehát nevelnünk kell előbb; enélkül nem érünk célt, még ha százával is rendezzük az iparkiallitásokat. — Önálló felfogásra és kompozícióra a tanulatlan elme nem jön soha.

A törvény iparoktatási részétől függ igen sok, mert hiszen közel 100,000 tanoncunk van az országban. A törvény revíziójával véget kell vetni annak az abszurd állapotnak, mely ma uralkodik — mert hiszen ma segédde avatható az analfabéta tanonc is. Ilyen legyen hivatott arra, hogy mint mester megállja a helyét? Soha!

Van pedig belőlük elég sok, nagyon sok s ez a főbaja a mi iparunknak. Nem lehet célunk e helyütt az iparos nevelés

vezérelvét előadni, hiszen erről már bővebben írt lapunkban Tóth Ignác ipari szakoktató, csak arra kívántunk rámutatni, hogy iparunk felvirágzását nem fogjuk mrndaddig elérni, míg népünk lelkében meg nem gyökerezik az a meggyőződés, hogy egy iparosnak, ki a mai világban boldogulni akar, többet kell tudnia az írás és olvasásnál.

NAPI HIREK.

A piaci drágaság okai közül.

Nem az első eset, sőt a kánya tudja hányadik, hogy fölpanaszoljuk a kecskeméti piac mizériáit, e boros árakat s azt a sok kellemetlenséget, amelynek háziasszonyaink drága pénzünkért naponként ki vannak téve. Fölvituk már ezekre számtalanszor az illetékes körök figyelmét, ám úgy látszik, oly mélyen elharapódtak már ezek a bajok, hogy a segítségre kötelezettek minden törekvése csak alig észrevehető javulást eredményezett. Ha egyáltalában eredményezett. Mert a drágaság napról-napra nő és vele együtt gyarapszik az a skandalúzoson impertinens modor is, melylyel a piaci kofák, viszont elárúsítók, sőt lassanként már a környékbeli termelő-elárúsítók a kényüknek kedvüknek kiszolgáltatott vásárló közönséggel bánnak.

Ha nem szavahitő egyéntől hallottam volna, nem merném elhinni és közreadni a fölháborító esetet:

Egy háziasszony tojást akart vásárolni egy vidéki elárúsítótól. Az elárúsító hetet akart adni két hatosért, a háziasszony azonban nyolcat kívánt és így egyeztek is meg. A cseléd tehát odatartotta a kosarat, hogy beleméressünk néhány korona árút, amikor egyszerre, mint egy furia odarontott a szomszédban kuksoló kofa és undok piszkolódásainak egész fegyvertárával nekibőszülve — ócsárolni kezdte a vidéki eladót. Hogy maradjon

odahaza, ha olyan ostoba, hogy olcsóbban árusít, mint a többiek. Hogy nem szégyenli-e magát, tönkre tenni itt más „becsületes” emberek üzletét. Hogy ne merjen többet adni hétnél, mert különben kikaparják a szemét. És ez a fenyegetés nem volt üres szó. A vészkiáltásra egész kofa hadsereg tódult a derék paraszt köré és valamennyien szidták, átkozták szegény fejét. Mi sem természetesebb, minthogy a megijedt eladó visszavette a már kiolvasott tojásokat, és a háziasszony hazament tojás nélkül.

Ez az eset naponként számtalanszor előfordul a piacon, annyira, hogy a vidéki eladók között már bevett szokássá lett, hogy mielőtt letelepednének, végig futnak a kofák sorain és alázattal megkérdezik mindennemű portékájuknak az árát a viszont elárúsító haramia basáktól.

Pedig ez nincs rendjén sehoggy sem. Ha a rendőröknek nincs rá fölhatalmazásuk, hogy rendre utasítsák a garázda piaci elárúsítókat, akkor kérjük a főkapitány urat, lással el őket idevágó utasítással minél előbb. A közönség ki van szolgáltatva a piaci elárúsítóknak, mivel csak egy piacunk van s ez is vajmi szegényesen ellátott, nem válogathatunk úgy, mint az üzletekben, hogy ott vásárolunk, ahol udvariasabbak és jobb a kiszolgálás. A lármázó, szemtelenkedő, nyelvelő kofákat az első és második panasz esetében fokozatosan birságolják meg és ha ez nem használt, meg kell vonni tőlük az elárúsítási engedélyt. Egy viszont elárúsítóért sem kár! A közönség százszorta jobban jár, ha a termelőktől vásárolhat.

○

Kecskemét, július 3.

— **A városok új törvénye.** A belügyminiszteriumban most készítik elő az új közigazgatási törvényjavaslatot, a melyet ősszel tárgyal a képviselőház. Lovas Zsigmond, Győr város helyettes főmérnöke, ki a városi ügyek terén országosan ismert és helyesléssel találkozó mozgalmat indított meg a múlt évben, a kormányhoz, a városokhoz és a Magyar

TÁRCA.

Leves anekdoták.

Németből fordította: Ego.

Egy híres német orvos a levest egy alkalommal „a gyomor egészségtelen ámitásának” nevezte; ezen kijelentésnek azonban a tapasztalat ellentmond. Természetesen nem szabad úgy járni vele mint ama bizonyos angol, ki egy párisi vendéglőben ment étkezni s ott anélkül, hogy egy árva szót tudott volna franciául az étlapot vette kezébe. Rámutatván az étlap első sorára a pincér tyuklevest tálalt elébe.

Ennek elfogyasztása után a második sorra mutatott, mire bablevest hoztak neki. Türelmesen megette ezt is és ekkor a harmadik sort jelölte meg, mire a csodálkozástól bámoló pincér egy tányér ráklevest hozott be. Az angol kétségbeesésében a harmadik portio levest is lenyelte és haragosan mutatott a negyedik sorra és ekkor — egy ragoulevest tettek elébe. Erre már az angol dühbe jött és haragosan át futván az étlapot annak utolsó sorára mutatott. Erre azután kapott — mire éppen legkevésbé sem volt szüksége — egy fogpiszkálót.

Az orvosok nem helyeslik, ha leves közben iszunk; a néphit azt állítja: „Ki leves közben iszik, sirjában köhögni fog.”

Ez a népbabona egyszer Wilkes angol színészt kellemetlen helyzetéből segítette ki. Egy alkalommal ugyanis oly szerepe volt, mikor, mint szerepe megkívánta, holtan feküdt a színpadon, sehoggy sem tudta el nyomni a köhögést, miféle a közönség természetesen hangos kacagásba tört ki. Ekkor közkedvelt színész felemelte fejét és a közönséggel szembe fordulva, így szólt:

— Tehát beteljesedik, mit édes anyám megjósolt, hogy én még siromban is köhögni fogok, mert a leves közben én is inni szoktam.

Zajos taps jutalmazt a művész talpraesett rögtönzését.

Történelmi nevezetességre tett szert az a leves is disznófülekkel, a melyet egy klastrom szakács IV ik Károly császárnak készített.

Kagelwid — így hívták a szakácsot tudta, hogy a császár nagyon szereti a borsó levest disznófüllet, a zárdafőnök megtiltotta neki, hogy disznót vágjon e célra.

Kagelwid azonban kifogott a főnökön, levágta ugyanis valamennyi disznónak a fület és az ebből készített levest tálalta fel a császárnak. A leves persze kitűnően ízlett a császárnak, ki csak azon csodálkozott, hogy miért ordítanak oly borzasztóan a zárdá disznai.

Egy régi közmondás szerint „Öreg tyukból lesz a zsiros leves”. Ezért jelle-

mezte egy igen élcélődő több éltés hölgy jelenetét egy társaságban ama megjegyzéssel, hogy csupán csak leveses tyuk volt ott.

Egy orvos falusi praxisa alatt a következő leves adoma esett meg.

— Na, mit adott enni a férjének? — Kérde az orvos a parasztasszonyt.

— Semmit, csak csirkelevest amit a doktor ur rendelt.

— Ja, és hogyan csinálta ezt a csirkelevest?

— Hát vettem két marék löherét, egy kis zabbal, nomeg egy kanálnyi lisztet is tettem hozzá, ahogy már csirkéknek csirkelevest csinálnak. Izleni persze nem izlett neki.

Vendéglős és vendégek között folytatott eszmecsereik soványlevesek fölött, melyek amaz előnyel ugyan mindig bírnak, hogy pecsétet nem hagynak, vendéglőkben nem tartoznak a ritkaságok közé. Bármely kellemetlen legyen is azonban, ha az ember figyelmét a levesnél ily finnyás jelenségek megzavarják, mégsem szükséges, hogy az ebéd ideje alatt gondolatainkat más dolgok kössék le mint ama szórakozott tanárét, ki épen egy ütökös legközelebbi feltűnésének számításába mélyedve, házvezetőnőjének kérdésére, hogy mikor hozza be a levest, azt felelte: 1925. szept. 27-én.

Mérnök- és Építészegyesülethez terjedelmes javaslatot terjesztett be, mely hivatva van a városok és községek egészséges és modern fejlesztését célszerű közigazgatási szervezettel biztosítani. A városok, valamint a Magyar Mérnök- és Építészegyesület Lovas javaslatait egész terjedelmében magukévá tették és a legközelebbi napokban nagyobb küldöttség fogja azok megvalósítását a kormánytól kérvényezni.

— **Cabaret.** F. hó 6. és 7-én este, mint már említettük, ismét Cabaret előadás lesz a Royal-szállodában, amely anynyiban fog különbözni az eddigi előadásoktól, hogy ezen mindannyian vérbeli művészek vesznek részt, köztük a kecskeméti színházba járó közönség egykori dédelgetett kedvence Aradi Aranka is, a ki jelenleg az abonyi színtársulatnál működik. A kecskeméti közönség valószínűleg föl fogja használni az alkalmat, hogy megjelenésével újabb jelét adja a művésznő iránt érzett mély szimpáthiájának.

— **Villámcsapás.** Ma reggel a város felett átvonuló zivatar nem történt zavartalanul. Ugyanis az egyetlen csattanós villáma belesapott a postán a központi telefon hálózatba és azt megrongálta. — Szerencse, hogy nem volt még benn senki, különben kiszámíthatatlan balesetnek lett volna okozója.

— **Gyümölcs-vásár.** A gyümölcsérés óta a mai napig a kecskeméti gyümölcs-piacon eladtak 16820 garabó cseresznyét, 21040 garabó közönséges meggyet, 22700 garabó üveggyegyet. A barack szállítás is megkezdődött a múlt hét végén és ez ideig 600 garabó került piacra. Súly szerint számítva eladtak 1177 mm. cseresznyét, 1473 mm. meggyet, 1589 mm. üveggyegyet. Ebből látható, hogy a cseresznye és meggy a tavalyihoz képest nagyobb mennyiségű. Most már csak gyéren kerül a piacra ezekből és a jövő hét elején már teljesen megszűnik. A barack csak közepesen ígérkezik, mert igen sok kárt tettek a fejlődéskor a gyakori szélviharok.

— **Halálugrás a gyorsvonatról.** Tegnap este 6 órakor a gyorsvonat egy súlyosan sebesült munkás embert hozott, akit eszméletlen állapotban beszállították a közkórházba. A szerencsétlen embert Stipacsek Jánosnak hívják, 34 éves, nős több gyermek apja. Czeglédnél még eddig ki nem derített okból leugrott a robogó gyorsvonatról, s oly szerencsétlenül vágódott el a pályán, hogy fején halálos zúzódásokat szenvedett.

— **A műút átvétele.** A múlt évben épített tranverzális műút Kecskeméten átvonuló szakaszát, valamint a város által felépített részt a Körösi-úttal a Kaszap-utig tegnap vették át. A bizottságban részt vettek az állam részéről Incze műszaki főtanácsos és Raunen Jenő kir. főmérnök utépitési felügyelő, a város részéről Kerekes Ferenc főmérnök, Mészáros József tanácsnok és dr. B. Kiss József mint bizottsági jegyző vettek részt.

— **Mesterséges vadtenyésztés.** Az utóbbi időben jelentékenyen emelkedtek a községek közjövédelméi a vadászati jog után eső haszonbérért. Különösen emelkedtek a haszonberek ott, ahol dus vadászszákmánnyal kecsgett a legegészségesebb férfispórt, a vadászat. Mivel sok községben jelentős befolyással bír a vadászati jognak előnyös bérbeadása, a földmivelésügyi miniszter a vadban szegény vidékeken rendszeres segítő akcióval óhajt gyámolítani, hogy vadászati területük értékben, a vadállomány mesterséges szaporításával emelkedjék. Ezért kizárólag csak hasznos vadak vételére és továbbtenyésztésére ebben az évben 12000 kor. államsegélyt engedélyezett. Ugyancsak a miniszter rendeletére a vadászterdői erdő-őri szakiskolában egyrészt a gyakorlati vadtenyésztés ismereteinek elsajátítására, másrészt azért, hogy a községeket továbbtenyésztésre alkalmas vadállomány-

nyal elláthassa, tenyésztőtelepet rendeztet be. A mesterséges vadtenyésztés oly jól sikerült, hogy már a jövő év elején 1000 ig menő fácánt és fogolyt, továbbá hatszáz nyulat fognak a községeknek ingyen szét osztani.

— **Csödület.** Nagy népesödületnek volt okozója ma délelőt a piacon néhány vásotl gyerek. Szigoru rendelet a rendőrségtől, hogy a szabadon járó kutyákat irgalmatlanul el kell fogdosni és kiirtani. Ujabban a suhanc gyerekek azt a szokást vették fel, hogy az üldözött kutyák pártjára állanak és ugy akarják megakadályozni a rendelet végrehajtását, hogy a karikás drót elé állanak, vagy a kutyát üzöbe veszik, vagy néha ölbe is kapják a kutyát és elszaladnak vele. Így volt ma is. Dudás István pecér legény amikor egy kutyának hurkot vetett, Szeles Albert kereskedő inas azt megakadályozta. Dudás erre egy hatalmas ütést mért a gyerek hátára, aki össze esett. Nagy csödület támadt erre és kis hujja, hogy a pecér legényt el nem verték. Az ügy a kihágási osztálynál nyert nyomban befejezést, úgy hogy az előlegezett ütést jogerőre emeltetett.

— **Hamis kutya.** Kecskeméti László X. t. 163. szám alatti lakos kutyája megtámadta Lapéta Julis kisleányt s róla a ruhát mind letépte. A leány atyja Kecskeméti ellen kártérítési keresetet indított.

— **Hirtelen halál.** Ma reggel Füleki Andrásné Sós Lidia Szarvas-utca 164. sz. alatti lakásán hirtelen rosszul lett. — A házbeliiek összefutottak és orvost hívtak, aki a betegszállító kocsival a kórházba vitette. A kórházban alig egy félóra múlva meghalt. Az elhunyt öreg asszony várósi pénzegélyezett volt s csak tegnap vette föl a segélyösszeget.

— **Hamis merleg.** A rendőrség ma reggel Kenderes Mária tej- és túró-áruoló asszonyt rajtakapta, hogy kimérésnél állandóan hamis mérlegeket használ. Így például a 20 dekása csak 19 deka volt, amivel érzékenyen megkárosította a fogyasztó közönséget. Mérlegeit elkobozták, ő ellene pedig az eljárást folyamatba tették.

— **Harcias amazon.** Ma reggel a gyümölcs-piacon nagyon meggyült a bajuk a helypénzszedőknek Gebei Jusztinával, aki a legkerekebben kijelentette, hogy ő a négy garabó gyümölcsért helypénzt nem fizet, mert azért, hogy nekie úgy tetszik. Így tehát kénytelenek voltak a helypénz őrrei és ellenőrei zálogképpen egy garabó meggyet elvenni tőle, amit aztán értékesítettek. 14 fillérről lévén szó, Gebei Jusztin ekkor hatalmas patáliát csapott, — csipőre tett kézzel ágaskodva — a folyosón. A helypénzellenőröket a rendőrszobából kivonult rendőrség mentette meg.

— **Talált ló.** Egyik mezőőr tegnap egy kóborló H. E. billegű lovat fogott el s hozott be a városi bitang-akolba. Igazolt tulajdonosa jelentkezék a rendőrségen.

— **Vitás butor.** Két szerelmes szív, akik már együtt laktak és butorokat is vásároltak: elhidegülték egymás iránt és szétváltak. A házi butorhoz azután jogot formált mindakettő s így a butor vitássá vált, amelyet most a rendőrség fog annak kiadni, akinek jogai nagyobbak lesznek.

— **Megszűnt vész.** A rendőrkapitányság közhírré teszi egy kiadványában, hogy Kecskeméten az V. állategészségügyi kerületben (Ágasegyháza, Matkó és Ballószög) a takonykór megszűnt.

* **A dupla maláta sör** a legjobb gyógy- és élvezeti ital. Poharankénti kimérés Kecskeméten csakis **Dunszt és Pintér „Roy a I” szállodában**, 2 decis pohárral 20 fillér; utcán át kimérve félliter 46 fillér, egy liter 88 fillér.

— **Piaci árjegyzék 1907. évi július hó 3-ik napján.** Tisztabuza 17.40—18.40. Kétszer 15.20—15.60. Rozs 14.60—14.80. Árpa 12.60—13.00. Zab 15.20—15.60. Tengeri kecskeméti 12.60—12.80. Tengeri bánáti 12.20—12.60. Köles 12.50—13.00. Krumpli 5.60—6.00 Széna 5.60—6.00. Szalma 3.00. 3.40. Szalonna kilója 1.44—1.60. Hizott sertés kilója 1.22—1.26.

A puszták rémei.

— Késelő legények. —

(Törvényszéki tárgyalás.)

Ez év január 1-én történt ujév napjának éjjelén, hogy Ballószögben néhány fiatal legény, közöttük a híres három Domokos, bált rendeztek Gyulai Mihály tanuján, ahol akkor Horváth Sándor lakott mint kertész.

A bált rendezők szereztek kellő mennyiségű bort, meghívták a szomszédok legényeit és leányait. Folyt vigan az ivás és a tánc a tambura zene mellett.

Nem volt még éjféli, amikor Domokos Imre, (ugyanaz, akit Lázár János rendőr virágvasárnapján kardjával halálra sebesített) elkiáltotta magát:

— Talpra legények! Üsd az anyja erre-arra . . .

Akkor aztán erre a jelszóra levegőbe emelkedtek a fütőkösök, repültek a poharak, a székek, leverték a lámpást, előkerültek a eszmaszárból a kések.

Az irtózatos gabalyodásban az asszony népség sikongva menekült és csak odakünn várták a hare lefolyását, ami mint rendesen jelentéktelen semmiségből keletkezett.

A hare vége az lett, hogy Bálint Sándor feleséges embert hátba szúrták, azonkívül fejét is bevették. Apró sebekkel pedig valamennyi el volt látva.

A rendőrség megindítva a vizsgálatot, annak befejeztével áttette az ügyészséghez az ügyet.

A kecskeméti törvényszék ma hozott ítéletét a vádlottak felett a virtuskodó legényeken, mely szerint Szöllösi Györgyöt, Baranyi Antalt, Kovács Istvánt 6—6 hónapra börtönre és 60—60 korona pénzbüntetésre ítélte.

Domokos Istvánt, az elhalt Domokos Imre öccsét ellenben bizonyítékok hiányában felmentette.

Anyakönyvi kivonat.

1907. évi július hó 2—3-án.

Születések: Kovács Etelka rk. Kulcsár László Pál rk. Zsiros Mária rk. Fekete Juliánna ref. Kerekes Sándor rk. Polyák Sándor rk. Tóth László rk. Szeleki halvaszülött fiú rk. Nagy Mária rk. Fazekas Erzsébet ref. Klopán Mária rk. Gere Antal rk.

Halálozások: Verosza Juliánna rk. 41 éves. Bodri Imréné Hopsza Rozália rk. 19 éves. Laczi Ilona rk. 1 hónapos. Marsa Ferenc rk. 2 hónapos. Mitág György Mihály rk. 9 hónapos. Sági Józsefné Kis Mária rk. 26 éves. Hajagos Mihály rk. 6 hónapos. Damm Ilona rk. 19 éves. Veszényi Teréz rk. 30 éves.

Kihirdettek: Biczó Benjámín ref. és Almási Jusztina ref. Szőke Mihály rk. és Szecsei Mária ref.

Házasságot kötöttek: Szabó Pál rk. és Miklós Mária rk. Laczkó Pál rk. és Zsigut Anna rk. Varga Mihály ev. ref. és Berkovics Erzsébet rk.

3 jó fiú tanulóul

fizetéssel

azonnal fölvetetik

Reizmann Márton

épület- és műlakatos-műhelyében.

V. tized, Tehén-utca 270. szám.

5394-10-10

M. KIR. ÁLLAMVASUTAK IGAZGATÓSÁGA.

Ad 79. szám.

Árverezési hirdetemény.

Ezennel közhírré tétetik, mi-
szerint az üzletszabályzat 70. §-a
értelmében elárusítandó

285000 kilogramm

szemétrágya

nyilvános elárverezése a Helvécia
állomásunkon 1907. évi július hó 10 én
délelőtt 10 órakor tartatik meg, mely
árverezésre a t. cz. közönség ezen-
nel meghivatik.

Az igazgatóság.

Egy fiú tanulóul

fölvetetik

D. KOVÁCS SÁNDOR

fűszer és vegyes-áru üzletében.

Régisétatér felső végén.

ELADÓ HÁZ!

Budai-utca 161. szám alatti ház,
mely különösen kereskedőknek igen
alkalmas, kedvező feltételek mellett
eladó. Tudakozódní lehet a tulaj-
donosnál, Jókai-utca 183. szám.

Legujabb és legjobban
felszerelt

!!előnyomda!!

III. tized, Páva-utca 144.

Izsáki-úton,

a Péntek-féle vendéglő

— családi okok miatt —

azonnal kiadó.

Bővebbet a helyszínen.

A Kecskeméti Közgazdasági Bank Részvénytársaság

pályázatot hirdet egy

gyakornoki állásra.

Pályázhatnak felsőkereskedelmi iskolát végzett helybeli fiatal emberek.

Pályázati kérvények alulírt intézet igazgatóságához intézendők.

Kecskemét, 1907. július 3.

5419-1-1

Kecskeméti Közgazdasági Bank Részvénytársaság

Könyvelésben

némileg jártas

leány kerestetik

a Kosáripár Részvénytársaság

kistemplomtéri irodájában.

Egy

ügyes és jó fiú

tanulóul

azonnal fölvetetik

Sárközy Ferencz

könyvkötészetében,

Itecs-piac, Részvénynyomdával szemben.

Ertesítés!

Van szerencsém a nagyérdemű közön-
ség b. tudomására hozni, hogy Vasári-nagy-
utca 106. sz. özv. Péntek Jánosné házában

Gépharisnyakötő-, himző- és előnyomda-
üzletemet

újból megnyitottam. Amidőn ezt a
szíves tudomásukra hozom, kérem nagy-
becsű pártfogásukat, vagyok

kiváló tisztelettel:

5388-12-12

Bodócs Istvánné.

Ertesítés.

Van szerencsém a nagyérdemű hölgy-
közönség b. tudomására hozni, hogy

gyermekruha divattermemet

kibővittem s elvállalok mindenféle női
francia, angol, valamint házi ruhák el-
készítését gyorsan és jutányosan.

Gyászruhák 24 óra alatt készíttetnek.

Tisztelettel

Elek Józsa

Aradi-utca 144.

Mesés szép lesz minden hölgy

a Hajós-féle világhírű

Aradi Ibolya-Créme

bámulatos hatásától.

Szeplő, májfolt, bibires,

bőrvörösséget és mindenféle arctisztatlanságot varázsszerűen gyorsan eltüntet

A párisi és londoni hygienicus kiállításon
nagy aranyérmekkel, kereszttel és diszoklevéllel kitüntetve.

Egy tégelynek ára 1 korona, dupla tégely 2 korona.

Ibolya-szappan 70 fillér, Ibolya-tej 1 kor.

és Ibolya-hölgypor 1 korona 20 fillér.

Óvakodjunk értéktelen utánzatok és hamisítványoktól.

A bevásárlásnál csakis Hajós-féle aradi készítményeket tessék kérni és
elfogadni, minden más ajánlatot visszautasítani. — Kapható a készítőnél:

HAJÓS ÁRPÁD gyógyszerárában

Arad, Andrassy-tér 22., a megyeházzal szemben.

KECSKEMÉTEN:

5176-30-29

Mintsek Géza úr drogueriájában.